Journal of Research Methodology, Volume 16, Number 1 (January - March 2003)

วารสารวิธีวิทยาการวิจัย ปีที่ 16 ฉบับที่ 1 (มกราคม - มีนาคม 2546)

How Important is the "Admissions"?

Theeraporn Verathaworn

ABSTRACT

This paper discusses the causes and purposes of the latest entrance system. The first selection factor is composed of GPAX and PR which are two equally weighted statistics at five percent each. ***The GPAX factor is still necessary and the standard should be controlled by using a quality control system, but the PR factor weigh should be gradually diminished and finally cancelled.*** *The author suggests that the "Admissions" contains some good principles since the "Admissions" is the extension of the latest entrance examination in terms of selection procedure. The National University President meeting intends to use four selection factors in the future which are as follows : The first selection factor is the same as had been used in the latest entrance system. The second factor is the National Test (NT) weighted between 20 to 40 percent. The third one is core course tests, weighted between 30 to 60 percent. The last one is the SAT test, which weights at most 20 percent.* ***The author agrees with the "Admissions" selection factors, especially the factors 1, 2 and 4 since the first factor reflects how good one was in the past. The second factor can be used to establish the testing and education standard and also reflects one's academic ability for the time being. The last factor can measure one's specialization, in other words potential future.*** *The NT will be equivalent to the third factor. In other words, one can take the NT and the third factor test at the same period of time. Finally, the good performance record book will be invaluable to Thai youth if each school has a good evaluation system, provided that the quality control system is the key factor to diminish the current system of favoritism.*

'แอดมิสชั่นส์' มีความสำคัญไฉน ?

ธีระพร วีระถาวร

บทคัดย่อ

ในบทความนี้ผู้เขียนได้กล่าวถึงสาเหตุและวัตถุประสงค์ของการใช้เอนทรานซ์ระบบใหม่ ตลอดจนองค์ประกอบในการคัดเลือกของระบบนี้ ซึ่งใช้ค่าสถิติ 2 ค่าคือ ค่า GPAX และค่าเปอร์เซ็นไทล์ (PR) โดยมีน้ำหนักเท่ากันคือร้อยละ 5 ***ผู้เขียนคิดว่าการใช้GPAXมาเป็นองค์ประกอบในการคัดเลือกยังเป็นสิ่งจำเป็นและควรควบคุมมาตรฐานโดยใช้การประกันคุณภาพการศึกษา ส่วน PR อาจจะต้องค่อย ๆ ลดน้ำหนักลงและควรยกเลิกในที่สุด ผู้เขียนได้ให้ความเห็นว่าการนำระบบกลางการรับนิสิตนักศึกษาใหม่ (แอดมิสชั่นส์) เป็นเรื่องที่มีหลักการดี เพราะเป็นการขยายแนวความคิดของเอนทรานซ์ระบบใหม่ให้มีความรัดกุมขึ้นในการคัดเลือกผู้ที่มีความสามารถ*** *และทาง ทปอ. มีแนวโน้มที่จะใช้องค์ประกอบ 4 องค์ประกอบในการคัดเลือก ซึ่งได้แก่ 1. GPAX และ PR มีน้ำหนักเท่ากันและรวมกันเท่ากับ 10 % 2. ผลการสอบประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ (NT) มีน้ำหนักอยู่ระหว่าง 20-40% 3. ผลการสอบวิชาหลักหรือวิชาเฉพาะมีน้ำหนักอยู่ระหว่าง 30-60 % และ 4. การวัดความถนัดทางการเรียน (SAT) มีน้ำหนักไม่เกิน 20 %* ***ผู้เขียนก็เห็นด้วยในเชิงหลักการโดยเฉพาะอย่างยิ่งในองค์ประกอบที่ 1,2 และ 4 เพราะองค์ประกอบที่ 1 เป็นการพิจารณาความสามารถสะสมของบุคคลในอดีตว่าเป็นอย่างไร ส่วนองค์ประกอบที่ 2 น่าจะทำให้เกิดมาตรฐานในการสอบและการเรียนการสอนตลอดจนเป็นการวัดความสามารถเชิงวิชาการในปัจจุบัน และองค์ประกอบที่ 4 เป็นการวัดความถนัดทางเรียนซึ่งก็คือการวัดแนวโน้มของความสามารถในอนาคต*** *ถ้า NT มีมาตรฐานที่น่าเชื่อถือก็น่าจะนำมาทดแทนองค์ประกอบที่ 3 ได้ ส่วนเรื่องของสมุดพกความดีจะเป็นคุณอนันต์สำหรับเยาวชนถ้าโรงเรียนมีระบบการประเมินที่ดีโดยที่ระบบประกันคุณภาพการศึกษาอาจเป็นกุญแจสำคัญที่ทำให้ปัญหาของการอุปภัมถ์ลดน้อยลง*

'แอดมิสชั่นส์' มีความสำคัญไฉน ?

ข่าวที่น่าสนใจในเวลานี้สำหรับผู้ปกครองซึ่งมีบุตรหลานในวัยเรียนคงจะไม่มีอะไรเกินไปกว่าข่าวของ 'แอดมิสชั่นส์' หรือระบบกลางการรับนิสิตนักศึกษาใหม่ ซึ่งจะเริ่มใช้ในการปีการศึกษา 2549 **ระบบกลางฯ (แอดมิสชั่นส์) เป็นผลพวงจากเอนทรานซ์ระบบใหม่ที่เริ่มใช้ในปีการศึกษา 2542 ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัยได้ใช้ระบบการคัดเลือกนิสิตนักศึกษาระบบใหม่ดังกล่าวโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มหาวิทยาลัย / สถาบันได้ผู้เรียนที่มีความรู้ ความสามารถ และความถนัดตรงตามสาขาวิชาที่เรียน และเพื่อส่งเสริมให้การเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นไปตามปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร** เอนทรานซ์ระบบใหม่ได้ใช้องค์ประกอบ 2 องค์ประกอบ องค์ประกอบที่ 1 คือ ผลการเรียนตลอดหลักสูตรมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่าโดยให้ค่าน้ำหนักร้อยละ 10 ซึ่งประกอบด้วยคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรมัธยมศึกษา (GPAX) ของนักเรียนแต่ละคน และให้คะแนนร้อยละ 5 เท่ากับคะแนนความสามารถของนักเรียนเมื่อเทียบกับกลุ่มในแต่ละโรงเรียนซึ่งใช้จากการวัดค่าเปอร์เซ็นไทล์ (PR) ส่วนองค์ประกอบที่ 2 คือ ผลการสอบวิชาความรู้พื้นฐานวิชาการ (วิชาหลัก) และวิชาพื้นฐานวิชาชีพ (วิชาเฉพาะ) ให้ค่าน้ำหนักรวมกันร้อยละ 90

ผู้อ่านจะเห็นได้ว่าการที่ทบวงฯ ได้เริ่มใช้เอนทรานซ์ระบบใหม่ก็เพื่อหาวิธีการคัดเลือกนิสิตนักศึกษาใหม่ให้ได้ผลดียิ่งขึ้น ซึ่งผู้เขียนเห็นด้วยในหลักการเพราะเอนทรานซ์ระบบเก่าหรือวิธีสอบรวมซึ่งดำเนินการโดยทบวงฯ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2516 มีปัญหาสำคัญที่ต้องปรับปรุงหลายด้าน อาทิเช่น ผลกระทบในทางลบต่อการจัดการศึกษาระดับมัธยมปลาย นิสิตนักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกจำนวนหนึ่งมีความรู้ความสามารถไม่สอดคล้องกับสาขาวิชาที่เรียน ความเครียดของผู้สอบและผู้ปกครอง และข้อจำกัดเรื่องเวลาในการจัดสอบ **ประเด็นที่น่าพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องนี้ คือ อนาคตของเยาวชนถูกกำหนดจากเอนทรานซ์ระบบเก่าด้วยการสอบเพียงครั้งเดียว จึงทำให้กิจการกวดวิชาผุดขึ้นเหมือนดอกเห็ด วิชาต่างๆ ที่ช่วยเสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ให้กับเยาวชนจะถูกละเลยความสำคัญถ้าไม่ใช่วิชาที่ใช้ในการสอบ** นอกจากนั้นความไม่เสมอภาคทางการศึกษาเริ่มปรากฏชัดขึ้นเพราะผู้ที่มีทุนทรัพย์ในการกวดวิชาของบางสถานที่มีโอกาสในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยของรัฐได้มากกว่าผู้ที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ สถิติของนิสิตนักศึกษาบางมหาวิทยาลัยปรากฏว่า 80-90 % ของนิสิตนักศึกษาทั้งหมด เป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขต กทม. หลักสูตรบางหลักสูตร เช่น หลักสูตรนานาชาติเป็นที่รวมของผู้ที่มีฐานะดีถ้าไม่มีการบริหารจัดการที่ดีเกี่ยวกับเรื่องทุนการศึกษาสำหรับผู้ที่มีความสามารถแต่ขาดแคลนทุนทรัพย์ **ผู้อ่านคงตระหนักดีว่าสมบัติที่ล้ำค่าของชาติ คือ ทรัพยากรบุคคล บุคคลที่มีความสามารถจะมีค่ามากขึ้นและมีศักยภาพสูงขึ้น ถ้าบุคคลนั้น ได้เรียนในสาขาวิชาที่ตรงกับสิ่งที่ตนเองถนัดจริงๆ**

จากการใช้เอนทรานซ์ระบบเก่าผู้อ่านจะเห็นได้ว่าบุคคลที่มีความสามารถทางวิทยาศาสตร์ของประเทศได้ไปรวมกันอยู่ที่สาขาวิชาด้านการแพทย์และวิศวกรรมเป็นส่วนใหญ่ บุคคลที่มีความสามารถเหล่านี้บางส่วนถ้าได้รับการส่งเสริมให้เรียนบางสาขาวิชาที่เกี่ยวกับการคิดค้นและสร้างสรรค์แทน เช่น คณิตศาสตร์และฟิสิกส์ เป็นต้น ประเทศชาติคงไม่ประสบปัญหาในด้านการแข่งขันกับนานาชาติเหมือนที่เป็นอยู่ในเวลานี้ **ประเทศของเราไม่ใช่เป็นประเทศใหญ่ทรัพยากรบุคคลที่มีความสามารถมีจำนวนจำกัด ดังนั้นประเทศชาติจะเจริญทัดเทียมกับประเทศอื่นๆ ได้ก็ต้องจัดคนที่มีความสามารถสูงของเราอยู่ให้ถูกที่และให้โอกาสกับบุคคลเหล่านั้นได้พัฒนาศักยภาพของตนเองได้เต็มที่** เอนทรานซ์ระบบใหม่จึงเป็นก้าวสำคัญในการที่จะคัดเลือกนิสิตนักศึกษาใหม่ให้ได้ผลตรงตามปรัชญาของการศึกษา **การที่จะวัดความสามารถของบุคคลคงจะต้องดูจากความสามารถที่บุคคลนั้นสะสมมาช่วงเวลาหนึ่ง เพราะฉะนั้นองค์ประกอบหนึ่งที่ใช้ในการคัดเลือก คือ GPAX จะสะท้อนความสามารถในเชิงวิชาการของนักเรียนมัธยมศึกษาปลายเป็นเวลา 3 ปี (ม.4 – ม.6)** ส่วน PR อาจจะไม่สะท้อนความสามารถเหล่านี้ได้อย่างแท้จริงถ้าวิธีที่นำมาใช้ไม่พิจารณาให้รอบคอบ เพราะวิธีที่ใช้ในปัจจุบันก่อให้เกิดข้อได้เปรียบเสียเปรียบที่ชัดเจนระหว่างโรงเรียนที่มีชื่อเสียงดี และมีจำนวนนักเรียนมากกับโรงเรียนที่มีชื่อเสียงน้อย(คนไม่ค่อยรู้จัก) และมีจำนวนนักเรียนน้อย เช่น คนที่ได้คะแนนสูงสุดของโรงเรียนที่มีชื่อเสียงน้อยๆจะได้คะแนนสอบเข้ามากกว่าคนที่เรียนในระดับเฉลี่ยของโรงเรียนที่มีชื่อเสียงดีๆ อย่างน้อยที่สุด 16.67 คะแนนสำหรับการสอบที่มีรายวิชาซึ่งมีคะแนนรวมกันเท่ากับ 600 คะแนน ทั้งนี้ยังไม่นับผลพวงจากเรื่องของ GPAX สิ่งที่ผู้เขียนเป็นห่วงและได้ทักท้วงตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 (บทความเรื่อง "ข้อเสนอแนะสำหรับเอนทรานซ์ระบบใหม่[1]" และ "เอนทรานซ์ระบบใหม่ของไทยจะดีขึ้นได้อย่างไร[2]") คือ มาตรฐานการเรียนการสอนของโรงเรียนแต่ละแห่งยังแตกต่างกัน การนำค่าสถิติเช่น GPAX มาใช้จะต้องมีการถ่วงน้ำหนักเมื่อนำมาเปรียบเทียบกันอย่างไรก็ตามการปรับมาตรฐานของแต่ละโรงเรียนคงจะต้องค่อยเป็นค่อยไป **ดังนั้นการจัดระดับความสามารถของโรงเรียนเป็นสิ่งจำเป็นซึ่งผู้เขียนได้เคยเสนอให้จัดเป็น 4 ระดับ คือ ดีมาก ดี ปานกลาง และควรปรับปรุง เพราะการจัดระดับเช่นนี้จะทำให้การจัดงบประมาณทำได้อย่างถูกต้องและตรงตามวัตถุประสงค์ของการพัฒนามาตรฐานของโรงเรียนต่างๆ ให้มีความทัดเทียมกัน ผู้เขียนคิดว่าการใช้ GPAX มาเป็นองค์ประกอบในการคัดเลือกยังเป็นสิ่งจำเป็นและควรควบคุมมาตรฐานโดยใช้การประกันคุณภาพการศึกษา ส่วน PR อาจจะต้องค่อยๆ ลดน้ำหนักลงและยกเลิกในที่สุด** เพราะเป็นค่าสถิติที่อาจไม่สะท้อนความสามารถในเชิงวิชาการสำหรับการคิดแบบปัจจุบัน แต่ข้อดีก็ยังมีอยู่ในแง่ที่ว่านักเรียนที่เก่งของแต่ละโรงเรียนจะไม่ย้ายมากระจุกตัวอยู่ตามโรงเรียนที่มีชื่อเสียงในเขต กทม. หรืออำเภอเมืองของบางจังหวัด

ผลกระทบจากการที่มาตรฐานการศึกษาของโรงเรียนต่าง ๆ ยังมีความไม่ทัดเทียมกันจึงทำให้องค์ประกอบในการคัดเลือกนิสิตนักศึกษาใหม่ของเอนทรานซ์ระบบใหม่ในส่วนของ GPAX และ PR ไม่สามารถที่จะเพิ่มน้ำหนักให้มากขึ้นเท่าที่ควรจะเป็น ทางที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) จึงมีมติเกี่ยวกับข้อสรุปองค์ประกอบของระบบกลางฯ (แอดมิสชั่นส์)ที่จะเริ่มในปีการศึกษา 2549 ดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 คือผลการเรียนตลอดหลักสูตรระดับมัธยมศึกษายังคงน้ำหนักของ GPAX และ PR เท่ากันและรวมกันเท่ากับ 10% องค์ประกอบที่ 2 คือ ผลคะแนนการสอบประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติหรือ National Test (NT) ซึ่งการสอบจะสอบใน 8 กลุ่มสาระวิชาและน้ำหนักอยู่ระหว่าง 20-40 % องค์ประกอบที่ 3 คือ ผลคะแนนการสอบวิชาหลักหรือวิชาเฉพาะซึ่งอาจจะเป็นวิชาคณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และวิทยาศาสตร์ และไม่ควรเกิน 3 วิชาตามที่คณะหรือสาขาวิชานั้น ๆ กำหนดโดยมีน้ำหนักอยู่ระหว่าง 30-60% และองค์ประกอบสุดท้ายคือ การวัดความถนัดทางการเรียน (SAT) ซึ่งเป็นวัดศักยภาพการเรียนระดับอุดมศึกษา โดยทดสอบทักษะทางภาษา คณิตศาสตร์ และการคิดเชิงวิเคราะห์ซึ่งไม่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาการและให้ค่าน้ำหนักไม่เกิน 20% การดำเนินการสอบในองค์ประกอบที่ 2 (NT) กระทำโดยกระทรวงศึกษาธิการซึ่งอาจจะทำการสอบวิชาเฉพาะในองค์ประกอบที่ 3 ไปด้วย **ผู้อ่านจะเห็นได้ว่า ระบบกลางฯ (แอดมิสชั่นส์) มีหลักการที่ดีเพราะเป็นการขยายแนวความคิดของเอนทรานซ์ระบบใหม่ให้มีความรัดกุมขึ้นในการคัดเลือกผู้ที่มีความสามารถ เพราะองค์ประกอบที่ 1 ซึ่งเกี่ยวกับ GPAX และ PR ยังไม่ลงตัวจึงต้องนำ NT มาช่วยควบคุมมาตรฐานการศึกษา ซึ่งเมื่อดำเนินการไประยะหนึ่งก็อาจยกเลิก NT ได้เมื่อ GPAX มีภาวะของดุลยภาพ** ส่วนองค์ประกอบที่ 3 อาจเป็นการตรวจสอบและควบคุม NT และองค์ประกอบสุดท้ายอาจจะเหมาะกับบางคณะหรือบางสาขาวิชา

ผู้เขียนขออนุญาตแสดงความคิดเห็นบางประการเกี่ยวกับระบบกลางฯ (แอดมิสชั่นส์) ดังนี้ จากข้อมูลที่ผู้เขียนได้เท้าความมาผู้อ่านจะเห็นได้ว่า วิวัฒนาการของการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยได้ปรับเปลี่ยนไปตามยุคสมัย แต่เป้าหมายสำคัญคงไม่ต่างกันคือ ทำอย่างไรเราจึงจะได้บุคคลที่มีความสามารถและเหมาะสมกับสาขาวิชาต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย **ผู้เขียนจึงเห็นด้วยในเชิงหลักการขององค์ประกอบต่าง ๆ ในระบบกลางฯ (แอดมิสชั่นส์)โดยเฉพาะอย่างยิ่งในองค์ประกอบที่ 1,2 และ 4 เพราะองค์ประกอบที่ 1 เป็นการพิจารณาความสามารถสะสมของบุคคลในอดีตว่าเป็นอย่างไร** ซึ่งค่าสถิติที่นำมาใช้จะต้องเหมาะสมในเชิงของวิธีการคิดตลอดจนน้ำหนักที่ให้และควรมีช่วงเวลาของการปรับเปลี่ยน ค่าสถิติใดที่ก่อให้เกิดความเคลือบแคลงใจในแง่ของความยุติธรรมตลอดจนความถูกต้องในเชิงวิชาการก็ควรยกเลิก ผู้เขียนคิดว่าเมื่อมาตรฐานการให้เกรดและมาตรฐานการเรียนการสอนของโรงเรียนต่าง ๆ ดีขึ้นและ

ใกล้เคียงกันแล้ว น้ำหนักของ GPAX ก็ควรเพิ่มขึ้น ส่วนน้ำหนักของ PR ควรให้ลดลงตามลำดับ และควรยกเลิกในที่สุด**องค์ประกอบที่ 2 เกี่ยวกับเรื่องของ NT ควรมีน้ำหนักมากกว่าองค์ประกอบที่ 1 ในระยะเริ่มต้นเพราะเรื่องของ NT ก็เป็นแนวคิดเดิมคือ การทำให้เกิดมาตรฐานในการสอบและการเรียนการสอนตลอดจนเป็นการวัดความสามารถเชิงวิชาการในภาวะปัจจุบัน** น้ำหนักของ NT จะเป็นเรื่องสำคัญถ้าการวัดผลในกลุ่มสาระวิชา 8 กลุ่ม มีมาตรฐานที่เชื่อถือได้ และเมื่อมาตรฐานของการเรียนการสอนของโรงเรียนต่าง ๆ ดีขึ้น การใช้ NT ก็อาจหมดความจำเป็น **ส่วนองค์ประกอบที่ 4 ซึ่งเกี่ยวกับ SAT หรือการวัดความถนัดทางการเรียน ซึ่งก็คือการวัดแนวโน้มของความสามารถในอนาคตอาจจะใช้ได้กับบางคณะหรือบางสาขาวิชาที่เป็นวิชาชีพ เช่น คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะครุศาสตร์ เป็นต้น** ดังนั้น น้ำหนักขององค์ประกอบนี้คงขึ้นอยู่กับความจำเป็นของวิชาชีพ บางวิชาชีพอาจทดสอบและคิดเพียงเกณฑ์ผ่านแต่ไม่คิดน้ำหนักมารวมกับคะแนนที่สอบเข้า ผู้เขียนคิดว่าองค์ประกอบที่ 3 (ผลการสอบวัดเฉพาะ) อาจจะทดสอบรวมกับองค์ประกอบที่ 2 (NT) หรือใช้ผลจาก NT มาทดแทนได้ถ้า NT มีมาตรฐานที่เชื่อถือได้ ผู้อ่านจะเห็นได้ว่าระบบกลาง (แอดมิสชั่นส์) ไม่น่าจะเพิ่มภาระในการสอบเหมือนกับเอนทรานซ์ระบบเก่าและใหม่ ถ้ากระทรวงศึกษาธิการมีการจัดการเรื่อง NT ดี ซึ่งในอดีตเราก็เคยประสบความสำเร็จมาแล้วในการจัดสอบในระดับ ม.8 หรือ ม.ศ.5 ในอดีต **ผู้เขียนคิดว่าองค์ประกอบทั้งสี่ที่กล่าวถึงในระบบกลางฯ (แอดมิสชั่นส์)เป็นการวัดความสามารถเชิงวิชาการไม่ว่าจะเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาการโดยตรงหรือเกี่ยวกับความถนัดในการคิดวิเคราะห์และภาษาก็ตาม ผู้อ่านคงเห็นด้วยว่าในชีวิตจริงบุคคลจะประสบความสำเร็จได้ก็ต้องมีประสบการณ์ในเชิงปฏิบัติและการทำงานร่วมกับผู้อื่น ผู้เขียนจึงเห็นด้วยว่ากิจกรรมต่าง ๆ ในการเรียนการสอนและสาธารณประโยชน์จะช่วยหล่อหลอมประสบการณ์ที่ดีเหล่านี้ให้กับเยาวชนซึ่งกิจกรรมคงมีทั้งเชิงวิชาการและเสริมบุคลิกภาพ** กิจกรรมเชิงวิชาการอาจได้แก่ โครงงานวิชาการทางด้านวิทยาศาสตร์ ศิลปะและสาขาวิชาที่สนใจ ส่วนกิจกรรมเสริมบุคลิกภาพอาจเป็นเรื่องเกี่ยวกับสภานักเรียน โครงการสร้างภาวะผู้นำ โครงการกีฬาต่าง ๆ เป็นต้น ถ้าโรงเรียนมีระบบการประเมินที่ดีก็จะทำให้ระบบการมีสมุดพกความดีเป็นเรื่องที่จะเป็นคุณอนันต์สำหรับเยาวชน สิ่งที่น่าเป็นห่วงคือ สังคมไทยยังมีส่วนของระบบอุปถัมภ์ ดังนั้นระบบประกันคุณภาพการศึกษาอาจเป็นกุญแจสำคัญที่ทำให้ปัญหาของการอุปถัมภ์ลดน้อยลง

การเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงย่อมมีอุปสรรคเพราะความคุ้นเคยกับสิ่งเก่า อุปสรรคต่าง ๆ จะน้อยลงถ้าเราคิดถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมเป็นที่ตั้ง ทรัพยากรบุคคลเป็นสมบัติอันล้ำค่าถ้ารู้จักพัฒนาและใช้ให้ตรงกับศักยภาพ คำกล่าวที่ว่า "การเริ่มต้นที่ดีก็สำเร็จไปแล้วครึ่งหนึ่ง" ก็เป็นความจริงที่ไม่ตาย **ระบบกลางฯ (แอดมิสชั่นส์)จะเป็นก้าวแรกที่สำคัญในการให้ได้มาซึ่ง**

บุคคลที่มีความสามารถและเหมาะสมในสาขาวิชาต่าง ๆ แต่สิ่งที่ชาวมหาวิทยาลัยไม่ควรลืม คือ ทำอย่างไรเราจึงจะสามารถเพิ่มมูลค่าแก่ทรัพยากรบุคคลที่มีความสามารถเหล่านี้ให้แข่งขันกับนานาชาติได้และเป็นคนดีของสังคม และกระบวนการต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยได้มีส่วนส่งเสริมผู้ที่มีความสามารถพิเศษให้มีโอกาสพัฒนาศักยภาพของเขาได้เต็มที่หรือไม่ **ถ้ามหาวิทยาลัยของชาติไม่สามารถสานฝันอีกครึ่งหนึ่งต่อได้ การสร้างระบบกลาง (แอดมิสชั่นส์) ก็คงเป็นเพียงฝันค้างเท่านั้น**

เอกสารอ้างอิง

ธีระพร วีระถาวร.ข้อเสนอแนะสำหรับเอนทรานซ์ระบบใหม่. **มติชนรายวัน.** (29 กรกฎาคม 2541), 5.

ธีระพร วีระถาวร. (2541). เอนทรานซ์ระบบใหม่ของไทยจะดีขึ้นได้อย่างไร? **วารสารวิธีวิทยาการวิจัย,** 11 (2), 1 - 11.

ทบวงมหาวิทยาลัย. 2541. **การคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาระบบใหม่.** กรุงเทพมหานคร.